

نظریه ایزای بومن از استقلال کشورها چه می‌گوید؟

۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۲ ساعت ۱۶:۰۴

ایالات متحده باید از سیاست اجتناب از هرگونه برخورد استعمارطلبانه پیروی کند و با قدرت به تأمین امنیت پردازد

با استقلال کشورهای جهان سوم که عمدتاً بعد از پایان جنگ جهانی دوم اتفاق افتاد، نظریاتی جهت حل مشکل کشورهای جهان سوم مطرح شد. ظاهراً بسیاری از این نظریات بر پایه رهایی و استقلال واقعی کشورهای جهان سوم قرار داشت، اما در واقع و در بطن خود بر استیلای آمریکا تأکید می‌کرد. نظریه ایزای بومن یکی از این نظریات است.

در نظریه پب ۲۳ (ژولای سال ۱۹۴۱) چنین آمده است: «برای پایدار کردن اقتصاد و امکانات‌دهی به برنامه‌های سرمایه‌گذاری اصلی در مناطق عقب مانده و توسعه نیافته، به سیستم‌های جهانی سرمایه‌گذاری نیاز داریم.» رهبران غربی در طول سال‌های ۱۹۴۱ و ۱۹۴۲ برای اتحاد و یکپارچگی جهان، این نظریه را به وجود آوردند. ایزای بومن، اولین شخصی بود که برای حل مشکل کنترل مناطق ضعیف‌تر _ به صورتی که این استیلای استعماری، آشکار نباشد _ نظریه‌ای بیان کرد. در ماه می سال ۱۹۴۲، وی در مجمع سران چنین اظهار داشت: «ایالات متحده باید از سیاست اجتناب از هرگونه برخورد استعمارطلبانه پیروی کند و با قدرت به تأمین امنیت پردازد.» استدلال وی این بود که برای استفاده از این قدرت، باید از قالب شخصیت‌های بین‌المللی استفاده کرد و از طریق اتحاد ملل پیش رفت. بعد از جنگ جهانی دوم، پروژه جدید عظیمی برای مدیریت بر جهان تدوین شد. سازمان ملل متحد شکل گرفت و شرکت‌های برتون وودز (صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی)، مأمور حفظ ارزش پول و جلب سرمایه‌گذاری‌های سودآور شدند. استثمارگران اروپایی قدرت خود را به تدریج از دست می‌دادند و از درون اجتماعات قدیمی، ملت‌های جدید و مستقل به پا می‌خاستند.

منبع: داود رجبی‌نیا، استعمار مدرن جهانی شدن یا جهانی سازی: آثار و پیامدها، قم، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما،

۱۳۸۹، صص ۵۹-۶۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49168/نظریه-ایزای-بومن-از-استقلال-کشورها-چه-می-گوید>